

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám. — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromsoros betűsor tér-
fogata . . . 12 fillér.

Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A szent jobb.

Van Magyarországnak a szent korona mellett egy másik szent ereklyéje is, szent István királyunk jobbjá, ott őrzik azt Budán és minden évben, a nagy király történelmi emlékkünnep napján, körülhordozzák azt, bár egyházi ünnepséggel, de azért mégis a nemzeti ünnepség jellege domborodik ki a menetből, mert részt vesz abban az összes hivatalos és nem hivatalos világ, vallás és felekezeti különbség nélkül; az emberek szívét nem hatja át más érzés, mint a leglelkesebb hazafiasság; az emberek szívében nem él más, mint a hála a nagy király iránt, a ki olyan bölcsen és helyesen vetette meg a magyar királyság alkotmányos alapjait, a ki oly helyesen és bölcsen kormányozta az országot.

Hisz a legenda is azért emlegeti azt, hogy a jó király karja azért nem indult enyészetnek, mert azzal oly sok jót cselekedett.

A szent jobbhöz fűződő hazafias érzelmeket és hagyományokat akarják most felhasználni, hogy folyó évi augusztus hó 20-án, egy a június 8-iki ünnephez hasonló, ünnepséget rendezzenek és arra országosan meghívjanak mindenkit.

Nos, mi elismerjük, hogy ez éppen nem rossz gondolat, mert a *kik a szent jobb előtt megjelennek*, azok nem láthatnak mást abban, mint első sorban egy *szent tilalmat*, hogy minden magyar ember óvakodjék az *alkotmányossággal ellenkező pártoskodástól, vallási, felekezeti villongásoktól, egyenlenségtől, a nemzetet és társadalmat szétdúló szétvonástól.*

És igazán szükségünk van ezen intelemre, mert napról-napra érezzük azt, hogy még a nemzeti ünnepek, a millenáris ünnepség méltósága sem tud megóvni bennünket a legcsunyább harcoktól, s kivált a vidéket nem kimélik a legádázabb korteskedéstől.

Sajnálattal tapasztaljuk azt is, hogy már itt, e megyében is megindult a gyalázkodás politikája, s így például a rimaszécsi kerületben néppárti röpiratban: „Jön a tatár!” ezimel piszkolják, gyalázzák a kormányt és hivatást, viszont „Jön a sáska!” cím alatt tállanak fel piszkos

dolgokat a katolikus papok ellen, mert azok a néppárt kocsiját tolják.

Ennél a pontnál mi el nem mulaszthatjuk a *katolikus híveket és lelkészeket figyelmeztetni*, hogyha vannak komoly sérelmeik, ezeket ne igyekezzenek politikai pártoskodás által gyógyítani, ne engedjék magukat a sérelmeik által szított elégedetlenséget egy politikai párt által kiaknázni, hanem igenis törekedjenek politikai pártok *kívül a katolikus autonómia érdekében tömörülni*, az egyházi és vagyoni hatalmat magánál tartó főpapokat ezen autonómikus törekvésnek megnyerni, és meg fogják látni, hogy egy komoly országos mozgalom mellett nem lesz szükségük néppártra, nem lesz szükségük politikai agitációra, a mely az ügynek csak árt és nem használ, autonómikus törekvésük győzni fog, a nélkül, hogy bármely felekezet, bármely politikai párt útjukban állana.

Biztosak lehetnek arról is, hogy így lehetséges lesz, hogy kormánypárti vagy ellenzéki egyaránt támogassa az autonómia ügyét, míg egyházi érdekből politikai pártárványok felállítására csak nagy elkeseredettség szenvedélyét hozhatja, eredmény és cél nélkül.

És ha valaki azt állítja, hogy kicsinyek vagyunk mi a nagy áradat ellen, annak oda állítjuk szent István királynak szent jobbát, hadd tiltakozzék az, az igazság, az alkotmányosság, a felvilágosodottság, a fejlődés, a haladás, a hazafiasság szellemében.

Vármegyei közgyűlés. Gömör-Kishontvármegye alispáni hivatala 12438. sz. a. következő hirdetményt teszi közzé: „A szabályrendeletileg megállapított rendes negyedévi nyári vármegyei közgyűlés határidejéül főispán úr ő méltóságával egyetértőleg a *folyó évi július hó 17-iki és szükség esetén 18-iki napjának d. e. 9 órája* Rimaszombatban a vármegyei székházhoz tüzetett ki. — Midőn erről a közönség értesítettik és a vármegyei bizottság tisztelt tagjai minél tömegesebb megjelenésre hivatalból tisztelettel felkértek, egyidejűleg köztudomásra hozatik, hogy ezen közgyűlés főbb tárgyait a m. kir. belügyminiszteriumnak a tervezett új vármegyei székház építése tárgyában intézett közgyűlési felterjesztésre válaszólag

Micsoda zsvaj van! El lehet képzelni,
Hogyha e sok asszouy el kezd kerepelni!!

*
Ideutaztomban magam nem kíméltem,
Bécsset, Prágát töröl-hegyire megnéztem.
Azzal vigasztalva elfáradt magamat,
Kipihenem majd itt a fáradalmakat.
És a pihenésre panasz nem is lehet,
Mert ily unalmasnak nem hittem e helyet.
Egyhangu itt nagyon az élet, ugy látom,
S ha letünik a nap ma a láthatáron,
Holnap megint felkel; ma olyan mint tegnap;
Nines változatosság, a melyen a szem kap;
A melyen a szem kap, mire vágy a lélek,
Se hire, se hamva . . . ! De mit is beszélek!
Van változatosság! Bövíben! De nagyon!
És ez a hölgyeknél toilette-ben nagyon!
Hogyha ma selyem volt, holnap bársony leszen,
A szintarkaságtól megfájul a szemem.
Ha ma kék volt rajta lilla diszítéssel,
Holnap bizonyára sárgát s vöröst vész fel.
És így tovább mindig . . . Másnap: más öltözet.
Csak látni szeretném azon bőrdöketet,
Azt a sok tömördek koffert és skatulyát,
Melyekben elhozták mind ezt a sok ruhát.
No a kalapokról nem is szólok semmit,
Soha életemben még nem láttam ennyit!

Fizethettek is férjek, papák böven!
Szives részvéteimet fogadjatok tőlem!
Most is ottan látom a bájos hölgyeket,
Mint a sétatéren lassan járnak, kelnek.
Hogy feszit mindegyik! s büszkén mutogatja
Milyen toilette-et vett férje vagy apja.

*
Tehát megérkeztem! Másnapon, délután
Tagjaim fekete ruhába bujtatom.
S aztán felkerestem a jó doktor urat,

érkezett rendelete; a vármegyei közkórház 1895. évi számadása megvizsgálásának eredményéről szóló bizottsági jelentés, valamint a tárgysorozatban részletesen felsorolandó, s törvény értelmében kihirdetendő közérdekű és fontos vármegyei ügyek tárgyalása és elintézése fogják képezni. — Rimaszombat, 1896. évi június hó 26-án. *Bornemisza s. k., alispán.*”

Hirdetmény. Az Országgyűlési képviselő választók 1897-ik évre szóló ideiglenes névjegyzéke Rimaszombat város polgármesteri hivatalánál július hó 5-ik napjától 25-éig terjedő időben lesz közszemlére kitéve. Ezen névjegyzéket a kitézött napokon 8 órától déli 12 óráig megtekinteni, s azok ellen az 1874. évi XXXIII. t.-cz. 44. §-a értelmében felszállalni mindenkinek jogában áll. Rimaszombat, 2896. július hó 3-án. *Szabó György*, polgármester.

Gömörvármegye közkórházáról.

A vármegye humanus intézményével, mely 13 év óta méltó dícsőségére a megalkotó törvényhatóságnak s a szenvedő emberiség igazi javára magasatos hivatását közmegelégedésre és elismerésre méltóan tölti be, csak ritkán foglalkozik a nyilvánosság előtt.

Most a közkórház történelmében két nevezetes mozzanat fordul elő, melyek révén meg kell emlékeznünk a humanizmus szolgálatában álló intézetről.

Az egyik a kórház érdemes vezetőjének: *Dr. Löcherer Tamás* igazgató főorvosnak lapunkhoz intézett közlése szerint az, hogy a kórház nagy parkjában a 12 ragályos és 10 elmebeteg elhelyezésére szánt új épület elkészült és rendeltetésének átadatik; a másik pedig azon kimutató, melyet a jeles igazgató-főorvos rendkívül nagy gondal és fáradsággal állított össze, s az eddig 12 és fél év óta a kórházban ápolt *tizezerhatvanköt* betegről s azok gyógyulási viszonyairól szól. — Már e helyen szinte elismeréssel szólnak az intézet vezetők főorvosának odaadó és önfeláldozó működéséről, melynek eredményeképpen a legszebb és legméltóbb dícsimnusz zengi maga a céljainak és az egészségügy követelményeinek minden tekintetben megfelelő s modernül berendezett épület.

Ehhez jött most a régóta nehezen nélkülözött ragályos és elmebetegek részére épített pavillon, melyben a modern kórházépítés minden kelléke egyesítve van, s a vállalkozó *Pitta Lipót*, ki a pavillont *Kalla Mihály* terve szerint építette, nehéz feladatot teljes sikerrel oldotta meg. Ez új épületben két kórterem van: férfi és női ragályos betegek részére, két teljes comforttal berendezett fűdő, kis szolgálatok és ruhatár. Ettől teljesen elválasztva

Hogy ha már megtettem ezt a hosszú utat.
Használjon a kúra! Mit kell tehát tennem?
Milyen gyógyszereket kelljen már most vennem?
Megvizsgált komolyan, fontoskodó képpel
És beszéle hozzám következőképen:
Hát kedves barátom, ön vérszegény nagyon,
Igya csak vizünket, én azt ajánlhatom.
Reggel menjen szépen a Ferencz forráshoz,
Délután pediglen, jobb lesz, majd egy máséhoz.
Azután fürödjék, kezdje meg már holnap,
Vegyen mörfürdőket, s bár eltart pár hónap.
De a szezon végén lesz vére, barátom,
Meglátja, hogy úgy lesz! Magamat ajánlom!“
A sok rendeletről zugó fejlel mentem,
És a viziváshoz szép poharat vettem.
S közbe gondolkoztam: mit is mondtak nékem?
Igyam csak a vizet és lesz majd sok vérem?
Én mindeidőkig ismertem e mondást:
„Vér nem válik vízzé“. S elhittem, mint sok mást,
És most itt megdöntik ezen véleményem.
Hogyan lehet az, hogy vízből lesz a vérem?
Törtem ezen dolgon soká az eszemet,
Végre is mit tegyek? Ittam a vizemet.
Elhittem én mindent, mit az orvos mondott;
Oly meggyőzőn beszélt, s . . . pápaszemet hordott,
Pedig a pápaszem tekintély előttem.
És e tárgyon többé nem is tépelődtem.

*
Vacsoraidő lett azonban ezalatt
És az égen a nap hazafelé haladt.
Én is lakásomra menedélttem mentem,
„Mi lesz vacsorára?“ Ez forgott fejemben,
Háziasszonyomat megkértem szerényen,
Az esti ételapját mutassa meg nékem.
Be is jött szobámba ő, no meg a férje,
Atadta a lapot, s hogy válasszak kérte,
S közben bizonyítá, jó lesz a vacsora,

T Á R C Z A.**Fürdői levél.**

Irta: HARMATZY LORANT.

Franzensbad, postabélyeg kelte.

Tisztelt Szerkesztő ur! Boocsánatot kérek,
Azon merészségért, hogy versben beszélek.
És hogy elmellőzve a prózát, e helyett
A versnek juttatom most az első helyet.
Ambar a versírás nem az én kenyerem,
Versemet megírni mégis merészkedem.
Jól érzem azt, hogy én poéta nem vagyok,
És versemben lesznek hibák, nagyok;
Amde ilyen dolgot jól megörökíteni,
Prózában nem lehet, csak versben leírni!
Tisztelt Szerkesztő ur! hallgassa meg kérem,
Bús históriámat, mi megesett vélem!

*
Nos hát, kérem szépen, végre valahára,
Megérkeztem volna, ide Franzensbadba.
S mivel tisztelője vagyok a szép nemnek,
Örültem előre ez időzémnek
Ugyanis e helyről többször azt halottam,
Hogy itt tömördek sok (s nagyon szép) asszony van!
Az már igaz, hogy van! A mennyi csak tetszik!
Kövér, sovány, a kik mind magukat edzik!
Van közöttök szép s rút, van fiatal és vén;
El-elnézem őket ott a sétatérnél.
S mintha Babylonban lennék hamarjában,
Mikor zavart csinált az Ur haragjában.
Hallgatom, mint beszél ez angolul, csehül,
Az pedig francziát törí kegyetlenül!
Magyar szó is hangzik itt-ott a fülembé,
Mikor sétatövezben figyelek fülelve.

van 10 ezella és két társalgó szoba elmebeteg részére. A helyiségek tágasak, világosak; légfűtésre berendezettek, szellőztetésük kitűnő, az épület vízvezetékkel van ellátva. Szóval maga az építés és berendezés teljesen korszerű, s messze földön ritkítja párját.

Érdekes a kórház eddigi betegforgalmáról szóló kimutatás, mely szerint

ápolatott: 1884-ben (1. év) . . .	415.
" 1885-ben (2. év) . . .	615.
" 1886-ban (3. év) . . .	622.
" 1887-ben (4. év) . . .	634.
" 1888-ban (5. év) . . .	750.
" 1889-ben (6. év) . . .	754.
" 1890-ben (7. év) . . .	755.
" 1891-ben (8. év) . . .	871.
" 1892-ben (9. év) . . .	984.
" 1893-ban (10. év) . . .	1036.
" 1894-ben (11. év) . . .	1016.
" 1895-ben (12. év) . . .	1175.
" 1896. I. félévében . . .	535.
Osszesen. . .	10062.

Ezek közül gyógyult: 7775 (77,2%); javult: 1058 (10,5%); gyógyulatlanul távozott: 429 (4,2%); meghalt: 723 (7,1%); ápolás alatt maradt: 77 (0,7%); operáltatott: 957. A meghaltak közül 63 haldokolva szállítottatott be. Legtöbben: 259-en haltak el tüdővészben; veselőben: 71; tüdőlobban: 50; hagymázban: 14; himlőben: 15 halt el.

A sok figyelemmel és nagy gondal összehajtott kimutatás évről-évre közli a betegség szerinti forgalmat és a gyógyulási viszonyokat, melyek határozottan kedvezők s ékes hangon dicsérik az intézet nemes és sikeres működését; a gondos és lelkiismeretes ápolást, mely kétségkívül egyik föltételét képezi a gyógyulás elősegítésének; fontos tényezők e mellett a betegekkel szemben tanúsított humánus, figyelmes és gyöngéd bánásmód, mely a közkórházban mindig tapasztalható.

Mikor ezekben röviden foglalkoztunk a vármegye e kiváló s a humanizmus és a szenvedő emberiség érdekeit szolgáló intézményéről, tájékoztatjuk a közönséget arra nézve is, hogy a kórház köteles mindenkit felvenni ápolás végett, míg hely van, — minden előleges kérelmezés és fizetés nélkül. Az elmebeteg beszállítása végett azonban az intézet igazgatósága jó előre megkeresendő. A közös kórtérmeiben ápoltak napidíját ez évre felnöttekért 68 krban; 10 éven aluliakért 34 krban állapította meg a belügyminiszter. A külön szobában ápoltak orvosi kezelésük, ételmezésük, gyógyszerelésük és kiszolgálásukért naponként 1 frt 50 krt fizetnek. Teljesen vagyontalanok ápolási díjait a törvény értelmében illetőségi törvényhatóságunk gyógyalapja fizeti; vagyontalan bujaktörösökért és elmebetegekért az országos gyógyalap fizet.

A megyei közkórház felügyeletét gyakorolja a *Bornemisza László* alispán elnökléte alatt lévő, 6 évenként újra választott kórházi bizottság, melynek jelenleg tagjai: Farkas Ábrahám, dr. Löcherer Tamás, Madarassy Gyula, Máriássy Andor, Okolicsányi Gáspár, Samarjay János, Sárközy Gyula, dr. Szabó Samu és Lukács Géza főjegyző. — Személyzet: Igazgató: Dr. Löcherer Tamás, tiszti. megyei főorvos; osztályvezető orvosok: dr. Szabó Károly és dr. Kármán Aladár; gondnok: Dráskóczy István, írnök: Dráskóczy Gábor, hét irtalmasrendű apácza-ápolónő, két szolgáló.

Levelezés.

Balogvölgy, 1896. július hó.

T. Szerkesztő ur!

Ma már elmondhatjuk, hogy nemesak a népiszkolák termeiben, hanem a nem magyar ajkú egyházak templomaiban is hangzik a magyar szó.

Gömöri ág. ev. esperességünk e tekintetben is az elsők közt van. Itt évről-évre szaporodnak azon tót ajkú egyházak, melyekben magyar nyelvű isteni tiszteletek tartatnak. — Ilyenek itt vidékünkön a meglehegyi, derencsényi és ispanmezei egyházak, melyekben ily nyelvű isteni tiszteletek évenként bizonyos vasár- vagy ünnepnapon szoktak tartatni s mindazon napokat szép, kedves ünnepnapjai közzé számítja a hazafias nép

És hogy ilyen nem volt, nincs és nem lesz soha. Megnéztem a kártyát. Egék! Segítetek! Csupa bífztek, ramsztek, roszböf, naturszelet! Csupa olyan étel, a miket lenéztek, s melyek iránt elvből ellenszenvet érezek. Mert hát, tetszik tudni, gyenge szívű vagyok, s mindent, mi angolos, érintetlen hagyok. Mi tagadás benne, a vértől irtódom, s a házi gazdámhoz beszéltem ily módon: „Ez nekem egy se” kell. Csináltasson nekem Rostélyost hagymával, nagyon szívesen kérem. Aztán turóseszszát, tepertővel rajta; Ezt az étlapot meg, másnak adja, hallja!” Kimeresztett szemmel jól végig lámultak, s csodálkozásukban majd el nem ajúltak. „De uram! Boesánat! Azt nem szabad enni! Nem szabad ilyenek az étlapon lenni! Uram! Hova gondol? Rostélyos, s Salzquölle, Csusza, és mörfürdő, nem passzol ez össze!” „Ugy? — szoltam haraggal — no hát majd meglátjuk!”

Es ott hagytam őket. Elállt szemük, szájuk. Vendéglőbe mentem. Itt meg kinevettek. Mert hát Franzensbadban „kürgemässig” esznek. Dühös lettem szörnyen. Egy kocsiába ültem, Aztán a szomszédos Égerbe kerültem. (De előbb megittam egy pár pohár vizet; Hisz ezért az ember külön úgy se” fizet.) Itt azután adtak szivesen, mit kértem. Nem ettem még ily jól, mióta tart életem. Több vért csinált nekem ez a jó vacsora, Mint a doktor urnak minden vize, pora. Minden egyes falat vérré vált én bennem. Aztán a kocsiával szívesen hazamentem.

*

Lefekvén, de álomom nem tartott sokáig. Mindössze csak talán egynehány óráig.

Ilyen szép és kedves ünnepnapja volt folyó évi június 29-én — Péter és Pál apostolok ünnepén — a szomszéd derencsény-esztrény-pápcsi ág. hitv. evang. egyházközségnek, a mikor itt magyar nyelvű isteni tisztelet tartatott s a melynek fényét, díszét emelte az egyház szerető tisztelet, kitűnő és érdemes felügyelőjének, a rimaszombati járás dérek főszolgabírójának: Dráskóczy Lászlónak a jelenléte. Ezen derencsényi magyar nyelvű isteni tisztelet, a melyen nagy számban vettek részt Derencsény, Esztrény, Pápcsi s más szomszéd ev. egyház községek lúthán levő hívei, s a melyen alkalmunk volt hallani Buzágh István lelkész szépen átgondolt, szónoki hévvel elmondott, hazafias és épületes egyházi beszédét és Zimann Ede tanító orgonálása mellett az ajtókat hűvek szép és megható énekét s alkalmunk volt tapasztalni a templomban az isteni tisztelet méltóságához illő rendet, arról győződött meg mirket, hogy a tót ajkú egyházak ilyen méltóságosan tartott magyar nyelvű isteni tiszteletei is csak épülésére lehetnek a népnek s semmivé törpülnek elleneik azon alaptalan ráfogásai, hogy a magyar nyelvű isteni tiszteletek a nép vallás-erkölcsi kárára vannak; arról győződött meg, hogy az ilyen helyeket minden oldalról támogatni kellene, a buzgó, erélyes, hazafias, egyházát és hazáját egyaránt önzetlenül szolgáló lelkészt és némely törekvéseit, melyek csak a közjót célozzák, s a ki ezen kívül sok más érdemet szerzett magának az egyház és iskola rendbehozása és felvirágoztatása körül kifejtett szorgalmával, tevékenységével, kitartásával, önzetlen működésével. Nem áll érdekünkben valakit magasztalni, csak a valót akarjuk kimondani, hogy t. i. tény az, miszerint ma már egészen más a derencsényi ág. h. ev. egyház képe, mint azelőtt volt. Nem is lehet ez másképen oly egyházban, hol a lelkész oldala mellett egy Dráskóczy László egyházfelügyelő áll, a ki egyház-szeretettel, buzgóságával, tevékenységével, eszélyével, tapintatosságával, igazságszeretettel és áldozatkészségével kivívta ugy a lelkészt és tanítót, mint az egész egyház és község tiszteletét, nagyrabecsülését és szeretetét. — Ő a lelkész és tanító igazi jobb keze és az egyház valóságos áldása és szerencséje, a ki nemesak erkölcsiileg támogatja nemes törekvéseiben egyházi elnök társát, a lelkészt, és anyagilag az egyházat, községet és lakosságát, hanem mint adminisztratív tehetség és kitűnőség, erélyesen ugyan, de mindig igazságosan, bölcsen és tapintattal kormányozza az egyházközség hajóját, vezeti az egyházi közgyűléseket, tekintélyével imponálni és rendet csinálni tud, a mikor kell. — Ezt személyesen tapasztaltam a jun. 29-ki derencsényi, az ő elnökléte alatt tartott és tisztán magyar nyelven vezetett egyházi közgyűlésen, mikor az egyház igen fontos ügyeit is oly erélyvel, igazság szeretettel, tapintattal, komolysággal és méltóságteljesen tudta a gyűléssel elintézni. — A hol ily egyházfelügyelő van, ott a siker sem maradhat el, ott jól és rendben mennek a dolgok.

A nemes, érdemes, szeretve tisztelt egyházfelügyelő érdemeinek elismerésül — iránta tartozó hálánkat más képen sem róhatjuk le — a nyilvánosság előtt kívánjuk: az ur Isten soká őrtesse Dráskóczy Lászlót s adjon szeretett egyházunknak és hazánkunk sok ily kitűnő felügyelőt és hazafit!

Balogvölgyi.

A Rimaszombatban 1896. július hó 17. és 18-ik napjain tartandó vármegyei bizottsági közgyűlés tárgysorozata:

1. Alispáni jelentés a vármegyei közigazgatás negyedévi idő alatti állapotáról.
2. Belügyminiszteri rendelet a tervezett új vármegyei székház létesítése tárgyában és a bizottság e tárgyra vonatkozólag előterjesztett véleményes jelentése.
3. A vármegyei közkórház 1895-ik évi számadása megvizsgálásának eredményéről szóló bizottsági jelentés.
4. Belügyminiszteri rendelet a Sajó folyó vizébe boesájtott vassalak tárgyában.
5. Belügyminiszteri rendelet a vármegyei gyámpénztár 1895. évi mérlege tárgyában.
6. Belügyminiszteri körrendelet az ebadó kezelése tárgyában.
7. Belügyminiszteri rendelet Détérs község 1893-ik évi számadása tárgyában.
8. Belügyminiszteri rendelet a jogtalanul távozó

Szellemek óráján, az az éjféltájban, Felbredtem ismét, kinlódva az ágyban. De ne higgye senki, hogy tán kis rovarkák Okozták e káoszt, s álmatag zavarták. Oh! Dehogy! Egészen másról szól az ének. Sokkal szomorubb az, mit itt elbeszéltek. Szellemek óráján, mintha minden szellem, Lidérez és kísértet ott lett vón' mellettem. Belém bujnak volna, vagy gyomromra ülve Ugráltak voln' rajtam, összeverekedve. Így éreztem magam. Már késő a bánat. Le se' hnytam többé fáradt szempillámat. Soha ily hosszúnak nem tűnt fel az éjjel. Mikor aztán a nap megjelent nagy fényvel, És az ablakomon betánczolt szerényen, Egyszóval midőn már reggel lett egészen: Felöltöztem, s mentem gyönni az orvosnak. Régen láttam embert ilyen haragosnak. Eleinte nem szólt, csak nézett engemet; Aztán később kitört, mint egy vad fergeteg. Nekem esett ritort és szidott szertelen, Rendeletét híven, miért nem követem? Mért kellett extrawurst? Mért nem éltem esendben? Hiszen ő megmondta, mit kell innom, s ennem! Majd, midőn a szidás forrása kiapadt, Elismélté, hogyan viseljem magamat. Sőt, hogy félreértés valahogy ne legyen, Egy darab papírra leirta hirtelen. És én szomorúan hagytam el szobáját, A lelkelem vére beszédét, tanácsát. S ezóta élek, mint ketreczbe zárt állat Mindenre megmondják, mi jó, mi használhat. Lássá Szerkesztő ur, ilyen itt az élet; De hát mit csináljak? Szépen tovább élek! Unalmas, egyhangú Franzensbad, de nagyon! Nagy boldogság lesz majd, hogyha itt hagyhatom!

eseléd vagy munkás visszakísérése körül felmerülő költségek érdemében.

9. Kereskedelemügyi miniszteri rendelet az államutakba beágazó trb. utaknak 20 méternyire való kikavicsolása tárgyában.

10. Kereskedelemügyi miniszteri rendelet a budapest-fülek-rimaszombati törvényhatósági közut kiépítése tárgyában.

11. Baranyavármegye közönségének átirata a mohácsi emlékmű felállítás költségeire adományok gyűjtése iránt.

12. Pozsonyvármegye közönségének felirata az 1877 évi XX. t.-cz. 291. §-ának módosítása tárgyában.

13. Békésvármegye monografiája.

14. Jász-Nagy-Kun-Szolnokvármegye felirata az állatkiviteli forgalom korlátozása tárgyában.

15. Temesvármegye alispánjának átirata a közigazgatási napló beszerzése tárgyában.

16. Komárom város közönségének átirata a Klapkaszóbor felállítása érdekében.

17. Torontálvármegye közönségének felirata az 1890. évi I. t.-cz. 13. §-ának módosítása iránt.

18. Alispáni jelentés a vármegyei pénztárak és alpok időségi vizsgálatáról

19. A vármegyei székház 6. sz. pinczéjének bérlete tárgyában kötött szerződés.

20. A vármegyei közíg. bizottságnak az 1895-ik évre szerkesztett éves jelentése.

21. A községi és körjegyzők egylete elnökségének kérvénye, melyben a millenniumi orsz. jegyzői kongresszus alkalmából a vármegyei jegyzőknek körönként 25 frt utiköltséget kér.

22. A vármegyei községi körjegyzők egyletének kérvénye a vármegyei adók kezelésének egyszerűsítése tárgyában.

23. A millenniumi bandérium költségeinek elszámolása.

24. A rimaszombati ált. ipartestület kérvénye a millenniumi alaptól 80—100 frt segély engedélyezése iránt.

25. A gömöri ev. ref. egyházmegye f. é. április 8—9. tartott közgyűlésének jegyzőkönyvi kivonata a magyar nyelv terjesztésében kitűnt tanítók jutalmazása tárgyában.

26. A siket-némák kolozsvári orsz. intézetének története című mű.

27. A budapesti kir. m. tud. egyetemi joghallgatókat segítő egyesület alapszabályai.

28. A gömörmegei gazdasági egyesület 1894. évi márczius 29-én tartott közgyűlésének jegyzőkönyvi kivonata.

29. A tiszta-füredvidéki ezredéves ünnep rendező bizottságának adakozás iránti kérelme.

30. A közművelődési egyesületek országos ünnepi congressusára meghívó.

31. Rozsnyó község kérvénye a község nevének Hámosfalvára leendő átváltoztatása érdekében.

32. Sütve község vadászterületének bérbeadása iránt hozott határozat.

33. Dobsina város és a kir. államépítészeti hivatal előterjesztése a dobsinai vasúti állomás kibővítése tárgyában.

34. Rozsnyó r. t. város képviselőtestületének felelőzése a vagyontalan betegek gyógyszer költségei fedezése tárgyában hozott 24069. sz. közgyűlési határozat ellen.

35. Válykó község előjáróságának kérvénye Kovács Gusztáv ápolási költségei tárgyában.

36. Pápcsi község és Sebők Pál s társa között létre jött adásvevési ügylet.

37. Nasztraj és Mikolcsány községek kérvénye közérőinek a saját utakra való fordításának engedélyezése iránt.

38. Ügyészi vélemény a Radnót község és Lukács János között létrejött adásvétel tárgyában.

39. Ügyészi vélemény a Tornallya községi telepdedési díjak tárgyában.

40. Ügyészi vélemény a Rozsnyó város szervezeti szabályrendelete tárgyában.

41. Ügyészi vélemény a Rimaszombat város és özv. Jánosdeák Andrásné között létrejött adásvétel ügyében.

42. Ügyészi vélemény a Rimaszombat város és Horváth József között adásvétel tárgyában.

43. Varga Pál kérvénye kórházi költségeinek elengedése iránt.

44. Péter Pál aláírással beadott indítvány a millenniumi ünnepek tárgyában.

45. Nemes Géza felelőzése a Dobsina városi szakbizottságok választása ügyében.

46. Jurin Sámuel felelőzése Jolsva város képviselőtestülete által 110. sz. a. hozott határozat ellen.

47. Hódinka Mihály és Gerster Béla kérvénye az építendő Dernövölgyi h. é. vasút segélyezése tárgyában.

48. Kiszely István pohorellai lakos felelőzése a község képviselőtestületének 1896. január hó 8-án hozott határozata ellen.

49. A derencsényi köztemető terület tulajdonjogára vonatkozólag beadott kérvény.

50. Vármegyei községek költségvetéseinek és zárszámadásainak jóváhagyása érdemében előterjesztett számvédelési jelentések.

51. Több rendbeli — a vármegyei gyógyalaptól előlegezett — vagyontalanság okából behajthatlan kórházi ápolási költségek törlesztése hozatala.

Ezeket kivül még a közgyűlés hatánapjáig beérkezendő, s közgyűlési elintéztést igénylő egyéb ügyek.

Rimaszombat, 1896. évi július 3-án.

Hirek és vegyesek.

Előfizetési felhívás. Jelen számunk a július—szept. évnegyedben 2-ik lévén, tisztelettel felhívjuk lapunk olvasóit, eddigi előfizetőit és barátait, hogy az új évnegyedre előfizetéseiket megújítani, illetve lapunkra előfizetni s azt minél szélesebb körben terjeszteni sziveskedjenek.

Egyszersmind tisztelettel kérjük mindazokat, kik az előfizetési díjjal hátralékban vannak, hogy azt minél előbb beküldeni sziveskedjenek.

Az előfizetési díjak legzélszerűbben postalványon küldhetők be a „Gömör-Kishont kiadóhivatala” czimen (Pokorágyi-utca 1. sz.).

Az előfizetési díjak következők:

Negyedévre 2 korona.
Fél évre 4 korona.

Rimaszombat, 1896. július 2.

A „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Kongresszus Rimaszombatban. Az országos kohászati és bányászati kongresszus tagjai a jövő 1897-ik évben Rimaszombatban fogják megtartani közgyűlést. A rima-murány-salgó-tarjani vasmű részvénytársaság ugyanis meghívta a kongresszust a gömörmezei bányaszműtelepek megtekintésére, minek folytán Rimaszombatban abban a szerencsében fog részesülni, hogy a magyar nagy ipar e kiváló képviselőit falai között üdvözölheti. Marton János társulati ügyész a csütörtöki városi közgyűlésen a tervezett kongresszusról jelentést tett, mely a képviselőtestület részéről örömdetes tudomásul vétetett.

Eljegyzés. Weil Mór, a budapesti Adler testvérek — fakeskedő cég — megbízta f. hó 6-ikán eljegyezze Eckstein Rózsát, Eckstein Fiesko helybeli előnyösen ismert fakeskedő kedves és művelt leányát. Alaudó boldogság kíséri a köendő frigyét!

Esküvő. Hollósy József előkelő polgártársunk szeretettel, művelt leányát Mariskát folyó hó 4-én vezette oltárhoz Kajaba Árpád szkálnoki körjegyző. Az egyházi szertartás előtt az anyakönyvvezetői hivatalban gyűlt össze — a többnyire rokonokból álló — díszes násznép. Itt Szabó György anyakönyvvezető szép beszéd kíséretében adta össze a fiatal párt, kik aztán a r. kath. templomban részesültek az egyházi áldásban. Zavartalan boldogság kíséri az ifju pár frigyét!

Kinevezés. Dr. Darányi Ignác m. kir. földmívelésügyi miniszter ő nagyméltósága báró Podminiczky cs. és kir. kamarás, méntelepi parancsnok felterjesztése folytán a szabadkai méntelep osztályhoz rendes orvossá dr. Kármán Aladárt, a helybeli megyei kórház jeles és tehetséges orvosát bizta meg a teendő végzésével. A fiatal orvos ezen újabb sikeréhez mi is örömmel gratulálunk.

Városházi hírek. Mult csütörtökön, mint lapunk megelőző számában jeleztük, a képviselőtestület ülést tartott. Ez ülésnek rendkívüli érdekét az köleszönt, hogy ezuttal kellett véglegesen dönteni a fedett táncz helyiség kérdésében. A szükséges pavillón felállítására nézve a vélemények megoszlottak, a többség azonban amellől volt, hogy az erre vonatkozó régi javaslatot és költségvetést kell elfogadni. Az a kísérlet, hogy egy monumentális s a kert esztetikai szépségeihez méltó táncz helyiség a régi táncz körben emeltesse föl, megbukott — s ez igazolja a lapunkban több ízben kifejezett ama nézetünket, hogy e kérdésben a képviselőtestület tagjai között még mindig többen vannak olyanok, a kik a hasznosat a széppel nem tudják összekötni, — mert a városkert mostani berendezése szerint annak egyik szögletébe emelendő faalkotmány, minden hasznossága mellett, esztetikai absurdum. A közgyűlés többi tárgyai közül fölémlítjük, hogy a községi iskolák tantestülete által kért kiállítási segély egyhangulag megszavaztatott. E szerint a tantestület tagjai fejenként 20 frt segélyben részesülnek kiállítási költségeik fedezésére. Hasonlóan kedvező elintéztést nyert az általános ipartestület kérvénye is a szégyesebb iparosok segélyezésére tárgyában. A képviselőtestület erre is száz frtot szavazott meg, mely összegből a kiállításra utazó szegényebb iparosok fognak utiköltséget kapni.

Halálosok. Egy szenvedésekkel telt élet ért véget f. hó 4-én Mészáros Klement halálával. A boldogság, mely osztályrésze lehetett volna, korán elköltözött ifju szívéből; esalódott s bánatát keblén elrejtve hordozá; évek hosszú során át fivérének Mészáros Bálint rimaszombati plebánosnak volt hű gondozója, betegségében ápolója, de midőn a jó testvért is elveszíté, félre vonult a világtól s csupán emlékein-k élt. Utóbbi időkben fokozottabb mértékben fellépő szívujaja sirba dönté. Temetése f. hó 6-án volt, koporsóját résztvevő keblek állották körül. — Horváth Endre boldvai földbirtokos és biztosító társasági hivatalnok Kaposvárott, hirtelen elhunyt. A megboldogultat, ki egyik nagy reményű fiát a helybeli főgimnáziumban nevelteté, városunkban is ismerték, Borsodban pedig széles körű rokonság gyászolja.

Rimaszombat a kiállításon. Az orsz. milleniumi kiállítás meglátogatására Rónay Gyula az általános ipartestület érdemes titkára egy társaságot szervezett, melyre ez ideig városunk iparosai közül mintegy negyvenen jelentkeztek. E szám azonban az indulás napjáig (jul. 12.) tetemesen nagyobb lesz. Óhajandó, hogy polgártársaink mentől nagyobb számmal jelentkezzenek a kirándulásra, már csak azért is, hogy az ily nagyobb tömegű társaságok a kiállítás igazgatósága részéről több figyelemben részesülnek, de másfelől az utiköltség is jóval kevesebb.

Eljegyzés. Weinfeld Adolf helybeli dohánytözsdes kedves és művelt leányát Irént f. hó 5-ikén eljegyezte Bloch Ignác budapesti férfi szabó. Tartós boldogság legyen osztályrésztük!

Majálisból fényes bál. A rimaszombati kereskedelmi ifjuság majálisa még a mult hónapban, a meghatározott napon kedvezőtlen idő folytán nem volt megtartható, minél fogva a mulatság a meghívóra alkalmasított bejelentés szerint, folyó hó 5-én volt megtartandó. A rendezőség azonban, hogy a mulatság minél fényesebb legyen s rossz idő esetére is biztosítva legyen a siker, meghívta a losonczy 25-ik gyalogezred jeles katonai zenekarát, és el volt határozva, hogy másodszori rossz időjárás esetén a Rózsa dísztermében tartják meg a mulatságot egy sétahangversennyel kapcsolatosan. Az előérzet nem esalt, vasárnap délre az égbolotzat újra elborult és mint esatornákból, úgy öntötték a felhők a vizet délután negyig. Ekkor kitért a keraskedő ifjuság saját helyisége előtt, a Kossuth-utczában gyülekezett s a katonai zenekar

Rákóczy-indulója mellett vonult fel a piaze felé. Utközben az egyesület elnökének, dr. Szeless Ödönnek kedves nejét lepte meg egy szép ténzenél, majd pedig az elnök éltetése mellett, megindult a főtérre, szebbnél-szebb magyar indulókkal gyönyörködtette a város utcáin és terein ezrével hullámzó nagyközönséget. Majd az egész közönség tömege által kísérve, Bornemisza László alispán lakása elé vonult a menet s őt és családját egy ritka szép, rögtönzött hangversennyel lepte meg, a melyet élvezettel hallgatott mindenki. — A szives ováció rövid időre a városháza előtt ismétlődött, hol azt a polgármester távollétében Badinyi Gyula főkapitány fogadta el a város képviselőiben. — Most lelkes defilé mellett felvonult az ifjuság a Három Rózsa nagytermébe, a hol a sétahangverseny következett. A szebbnél-szebb darabok előadása csakhamar olyan óriási közönséget hozott össze a Három Rózsa nagytermében, hogy az nagyon is szűknek bizonyult, s bátran éltünk azon hírlapírói kifejezéssel, hogy ember ember hátán tolongott: e mellett konstatalhatjuk azt is, hogy a közönség reprezentálta egész Rimaszombat és közeldéke művelt társadalmát, s csak sajnálni lehet, hogy a terem nem volt még egyszer akkora, mert az is tele lett volna; s itt kiemeljük, hogy a tüzértisztikar teljes számban volt jelen és vett részt a mulatságon. Az óriási siker az első pillanattól feleslőgő jókedvény is kifejeztést nyert, a melyet a figyelmess rendezőség, a melynek élén ott volt Kathona Géza tanár, vigalmi bizottsági elnök, Dickmann László alelnök, Böhm Henrik titkár, Eckstein Samu háznagy, Sinkó Nándor pénztárnok, segítette minden eszközzel fokozni. — A hangverseny valóságos magas művészet számba ment és esti 8 óráig tartott. Egy 3/4 órai szünet után elkezdődött a táncz, a melyhez a katonai zenekar a fuvóhangszerek mellé vonásokat is használt, s az egész társaságot elragadta, hogy milyen jól tudnak ők esárdást is játszani. A négyeseket 92 pár tánczolta négy colonneban, és még sokan ülve maradtak, mert a négyeseket így is nagy akadályokkal tudták csak végig tánczolni. A kitünő sikerű mulatság, mely kis belépti díj s óriási kiadások mellett is sokat jövedelmezett az ifjuság egyéleti céljának, a hajnali órákban végződött, s a legszebb emlékek közé fog tartozni városunkban sokáig, már csak azért is, mert rögtönözve majálisból ballá lett. — Az őszinte elismerés meleg hangján kell az alkalomból kiemelnünk az egylet fáradhatlan derék elnököt: Dr. Szeless Ödönt, kit a mulatság fényes sikerének érdeméből jelentékeny rész illet meg, s ki a törekvő, fiatal egyesület fellendítése érdekében sokat buzgálkodik.

Nyári mulatság katonazenével. A rimaszombati jeunes dorée a nyár folyama alatt egy nagyobb szabásu nyári táncmulatságot tervez a losonczy ezred zenekarának közreműködése mellett. A terv rokonszenves fogadtatásra talált s a rendezőséget értesülésünk szerint negyven fiatal ember vállalta el.

Orvosok országos kongresszusa. Az orvosok ez idén Budapesten tartandó országos kongresszusára Rimaszombat városa is kapott meghívót. A legutóbb tartott képviselő-testületi közgyűlésen el is határozták, hogy a város hivatalos képviselőiben dr. Szabó Károly városi orvost és Nagy Ferencz főjegyzőt küldik ki a kongresszusra.

Kinevezés. Schweitzer Jenő végzett jogász a kassai kir. ítélőtábla területére — Rimaszombatba a kir. törvényszékhez joggyakornokká nevezetett ki.

A rimaszécsi kerületből folyó hó 8-án este indult mintegy 500 ember Draskóczy László járásbeli főszolgabíró vezetése alatt Budapestre a kiállítás megtekintésére. Valóban gratulálunk, hogy lelkes felhívásunk oly gyorsan öltött alakot, és talált viszhangra a rimaszécsi kerület lelkes főszolgabírójára, derék papjaira, tanítóira, jegyzőire és hazafias polgárai között. Csakis a nagy munkaidőnek lehet tulajdonítani, hogy még többen nem indultak, és kik most akadályozva vannak, azok összegérték indulásukat, úgy, hogy remélhetőleg néhány ezer ember részvétele várható. A rimaszécsi járás így szép példával jár elől, és remélhetőleg a szép példát követni fogják a többi járások is. A kirándulók gyülekezése Feleden volt d. u. 5 órakor, a hol nemzeti zászlók alá sorakozott a lelkes közönség. Aztán a Rákóczy-induló hangjai, élénk éljenz és dalolás mellett kivonult a vasuti indóházhoz és elfoglalta helyét a kocsiszakaszokban. Dörgő éljenz kísérette a vonat indulását, a melyben a kirándulók a Szózatot énekeltek. A hazafias jelenet mely megindulást okozott a jelenvoltaknál — 9 én reggel kaptuk a sürgönyt, hogy megyebeliünk Budapestre szerencsésen megérkeztek, a pályaházban lelkes fogadtatásban részesültek, Draskóczy László meleghangú beszédére, a kiállítás igazgatójának küldöttje üdvözölte a gömörieket. — Ugy halljuk, hogy a kirándulók ügyesen vannak csoportokba szervezve papjaik, tanítóik és jegyzőik vezetésével, a kik a kellő magyarázatokkal fognak szolgálni. — Végül megemlítjük, hogy Hámos László főispán, ki a kiállítási tömeges látogatásokra az első felhívást kibocsátotta, a gömörieket Budapesten fogadja, ügyüket támogatja s lelkes éljenz fogja őt is ünnepelni — Lapunk képviselőiben a kirándulókkal Budapestre utazott Dr. Szeless Ödön is, ki részleges tudósítással fog beszámolni.

A gömörmezei díjnostegélyző egyesület f. hó 5-én a szabadkai erdőben közebeddel összekötött nyári táncmulatságot rendezett. A mulatság iránt nagy volt az érdeklődés, de a rossz idő azt megrontotta, úgy, hogy az ebéden is a 150 aláíró közül alig százan jelentek meg. Az ebéd a szakadó eső daczára igen kedélyesen folyt le, a mi első sorban az Andrássy Zsuzsanna által készített pompás ebédnek, másodsorban pedig a jó borknak köszönhető. Az első felkötőt Mihályi Lajos mondta Hennyey Kálmánra, a másodikat Paál Gyula a díjnostegélyző egyesületre. Ebéd után megkezdődött volna a táncz, de a rossz idő miatt oly kevés nő jelent meg, hogy alig lehetett egy-két esárdást tánczolni.

Tanügyi kongresszus. Magyarország tanárai és tanítóai a mult héten kongresszust tartottak Budapesten, mely alkalommal a neveléssel foglalkozó szakemberek beható tanácskozást folytattak azon alapelvek felett, melyek szerint hazánk közoktatásügvet a modern követelmények szerint át lehetne alakítani. A kongresszuson igen érdekes felolvasásokat tartottak, melyeknek figyelembe vétele, illetve az azokban foglalt javaslatok foga-

natosítása a legközelebbi jövő feladatai közé tartozik. A kongresszus gömörmezei tagjai közül Baksay István kir. tan. rimaszombati tanár a közepiskolai szakosztály bizottsági tagjává, Perjessy László rócei igazgatót — ki a kongresszuson felolvasást is tartott — a polg. iskolai szakosztály alelnökévé választották meg.

A polg. olvasó kör új helyisége pár nap alatt teljesen készen lesz. A szép és az igényeket teljesen kielégítő épületben ez idő szerint még a festő dolgozik, de a kerti helyiség és a tekepálya már annyira rendezettek vannak, hogy bármelyik napon használatba vehetők. A tekepálya megnyitása vasárnap délután lesz, még pedig társas részvételű vasárnap délután lesz, még pedig társas részvételű díj mellett aláírási ívet bocsátottak ki, de a kör tagjain kívül vendégek is szívesen láttnak. A tekepálya fedett csarnoka oly nagy, hogy abban két-száz résztvevő kényelmesen elférhet.

Találkozás tíz év után. Mindazon kedves iskolatársaimat, a kikkel én az érettségi vizsgálatot 1886. évi június hó 29–30. napjain a rosznyói ev. főgymnáziumban együtt lettem, az ugyanakkor sajátkezűleg aláírt s kezeim közt megőrzött írásbeli megállapodásnak értelmében, ezennel változatlan baráti szeretettel folyó évi Aguszus hó 20-án, Budapesten a Szikszayféle vendéghozadóban — lehetőleg esáladosan — törtéendő örömteljes találkozássra meghívom és az adott baráti szóval és írásban kifejezett kötelezettségre való komoly hivatkozással a teljes számban leendő megjelenésre szeretettel fölkérem. — Mint az édes magyar hazánk hű fia: a dieso millenniumot; mint a nevezett közepiskolának tíz évvel ezelőtt egyvetértő tanítványi, egy szerény decenniumot szándékozunk mi, a kik még élünk, halás szívvvel, öröm között most ünnepelni. — Jöjjetek el azért, barátaim, valamennyien, hogy e kettős ünnepeket igazán megillessük! — Nyustján, 1896. július hó 4-én. — Kolbenheyer József, ev. lelkész.

Tanáraink nyugdíj-ügye végre elintéztést nyert. A régi magán-nyugdíjintézet megszűnt s a tanári kar által 1883. óta befizetett összegek a befizetőknél kamatostól együtt vissza térítettek. Ez összegek azonban nem elegendők arra, hogy az orsz. nyugdíjgyűlés számára szükséges alapbefizetéseket fedezzék, holott a régi nyugdíjtöke meghaladja a tízezer forintot, a tanári kar azonban e töké teletti szabad rendelkezési jogáról lemondott, az ig. vál. pedig akként határozott, hogy 5000 frt az iskola alaptökéjéhez csatolassék, 5000 frt pedig a szolgálati évek arányában osztassék ki az arra jogosult tanárok között, az orsz. nyugdíjintézetbe való belépés alkalmával teljesítendő nagyobb összegű befizetések fedezése céljából.

Katonai hír. Az idej katonai gyakorlatokra tüzérségünk auguszus hó 9-én indul és szeptember 16-án tér vissza. A lögyakorlatok ez idén nem a szinai, hanem Harasztin, Kassa közelében fognak tartatni.

Vasuti kedvezmény a közgazg. tisztviselők részére. A m. kir. belügyminiszter körrendeletet küldött valamennyi törvényhatóságnak, melynek értelmében az állami alkalmazottak és esaládtagjaik számára a m. kir. államvasutakon rendszeresített utazási kedvezmények hasonló módozatok mellett a vármegyék és a törvényhatósági joggal felruhazott városok évi fizetést élvező, hivatalos esküt tett oly törvényhatósági alkalmazottaira is kiterjesztettek, kik az 1886. évi XXI. t.-cz. alapján rendszeresített állásokat betöltenek. — A törvényhatósági tisztviselők és egyéb alkalmazottak részére engedélyezett ezen utazási és költözködési díjkedvezmények folyó évi július hó 1-én léptek életbe, mely kedvezmények lényegét s azok igénybe vételének módozatait a következőkben közöljük: A féláru menetjeggyel való utazás kedvezménye csak a távolsági forgalom vonalszakaszaiba eső viszonylatokban lévő érvényes, a díjszabás szerinti szomszédos forgalmi viszonylatokra ki nem terjed, utóbbi viszonylatokban tehát a rendes menet-díj s illetve a mennyiben ennél a távolsági forgalom I. vonalszakaszának kedvezményes menetdíja olesőbb, ez utóbbi fizetendő. Azon törvényhatósági tisztviselők, kiknek évi fizetése a lakbér illetményén kívül 800 frt vagy ennél több, az utazási kedvezményre a maguk részére, továbbá velük együtt élő nejeik és esaládi kötelekben szülői ellátás alatt álló, még keresetképtelen gyermekeik, valamint együtt utazó eselédjeik részére csak azon esetben tarthatnak igényt, ha a naptári évre szóló arczképes évi igazolványt a maguk részére tényleg kiállítatták s ez iránti szabályszerűen bélyegzett folyamodványukat a f. év tartamára szóló igazolvány kiállításáért legkésőbb f. évi auguszus hó 31-ig, a következő évek tartamára pedig legkésőbb az első évi december hó végéig, vagy ha évközben foglalják el állásukat, illetve nyugdíjaztatnak, a megválasztásukat vagy kinevezésüket, illetve nyugdíjaztatásukat követő hó végéig a m. kir. államvasutak igazgatóságánál beteriesztik. Azok tehát, kik az arczképes évi igazolványt egyáltalán nem szerzik meg vagy annak kiállításáért elkésve folyamodnak, az illető év folyamára az utazási kedvezményre való igényt úgy maguk, mint esaládtagjaik részére elvesztik. Arczképes évi igazolványt válthatnak oly nyugdíjas törvényhatósági tisztviselők is, kik díjazott tisztséget, avagy fizetéssel járó hivatalt nem viselnek, ha ezen körülmény a lakhelyükön székelt közgazg. elöljáróság által az igazolvány engedélyezése iránt benyújtott folyamodványon szabályszerűen igazolva van. — Az arczképes évi igazolványok 1 frt 50 krnyi bélyegilleték és 50 krnyi kezelési költség befizetése ellenében állítatnak ki.

Táncmulatság Füleken. Kitünően sikerült, kedélyes mulatságot rendeztek folyó hó 5-én Füleken a sidi r. kath. templom javára. A mulatságon városunkból, Rozsnyóról s a megye más részeiből is többen részt vettek.

Új anyakönyvvezető helyettes. A belügyminiszter az almagyi anyakönyvvezető hivatalhoz Török Kálmánt helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki.

Megeyi tisztviselők vasuti kedvezményjegy-igazolványhoz szükséges visítte-fényképeket Andrássy László fényképező igen jutányosan és a teljelen megfelelően készíti.

A tiszolci pánszláv zászló ügyben mely a f. év június 16-án megtartott ág. ev. majálison játszódtott le s mely nemcsak megyénkben, hanem az egész országban méltó felháborodást szült, — f. hó 13-án lesz a tárgyalása a helybeli kir. járásbírósnál. Kíváncsian várjuk a kínos ügy befejezését.

A holt idény Rimaszombatban. A nagy városok lázasan élni siető lakói forró nyári hónapokban a vidékre menekülnek: az örökös zajból egy kis falusi esendőség után vágyakozva felkeresik az erdők, ligetek magányát, melynek balsamos levegője új életet önt az elerjedt tagokba. Mi, kisvárosiak is, a kik voltaképen csak a jó falusiak sorába tartozunk, de vágyainkat, igényeinket a nagy városok lakói után szabjuk; szeretünk kimenekülni a „városi“ örökös zajból, az irodák fölélt levegőjéből s irigykedve tekintünk a zöld lombbal kerített falusi kuriák felé, melyeknek árnyékos aljában a szent Kalaber és Tarokk muzsáinak oly édesen lehet áldozni. Hja! Kukutyinhoz képest mi is „nagy város“ vagyunk s az orrunk előtt elterülő szabad természetben egy-két órára beállunk rusticus embereknek. Nagy készüllettel kimegyünk a Badinyi-kertbe. A törvénybíró beáll szakácsnak, a foglyok főmandarinja felgyürkölözve szabdalja a zsvány pecsenyének való húst, a felekezet szoros kötelékei alól felszabadult prókátor polgári házasságot köt a keresztvíz alá tartott borospohárral, a megye és törvénysek tisztés urai, az ezer háromszáz szabad órával rendelkező professorátus s az állami és társadalmi gépezetnek vidéki nyulványokra kiszalajtott faktori fészülő tudóval szívják magukba a falusi élet szent háromságát: a jó levegőt, a nedves szivar füstjét s az ártatlan természetű bort. Azután megindul a lakomázás. Nincs az a roszbőf, nincs filé, mely egyetlen előtünk és általunk készített zsványpecsenyé-szelettel fölérne, nincs az az orr- és ny esiklandozó kellemes illat, mely oly hatást gyakorolna ránk, mint az a jó szívvvel nyujtva, avval a baráti szeretettel s jóízű humorral fűszerezve, a melylyel a mi kerti és erdei lakomáinkon kapjátok, bizonyára tiszteztet többet ér annál, mint a mennyibe kerül. Hyenforma passiókkal van összekötve a mi holt idényünk, melynek zamatiát e rövid kirándulások adják meg. És hogy e kirándulások mindig népszerűbbeké válnak, bizonyítja az, hogy újabb terveznek egy olyat is, melyben a hölgyek is részt vesznek. — Jó terv, szeretnők, hogy megvalósuljon.

Nagy rémület támadt f. hó 7-én este Feleden, midőn az egyik templom harangjai tűzjelzéssel megkondultak. A rémes jelzésre a falu apraja és nagyja összefutott, de a lángokat felfedezni nem lehetett. Nyomozás folytatni ki-tűnt, hogy egy Istok nevű delirium tremensban szenvedő ember jutott a harang kötélhez, és az kondította meg néhányszor a harangokat.

Bodiczky szelleme. A megye területéről eltávozott pánszláv ágítató a távolban sem nyugszik. Izgága természetét Nyitrába vitte, de mivel hite szerint a talaj ott nem olyan haladatos, mint Gömörben, izgatásait onnan is folytatja. Elhagyott anya- és leányegyházaiba tót újságokat küldözget ingyen, melyeknek egyik-másik ezikke gyalázatos rágalmakat tartalmaznak a magyarság ellen. Felhívjuk e küldeményekre az illetékes hatóságok figyelmét, bár nem hisszük, hogy a mi becsülejes tót nyelvű hazánkfiai az izgatásoknak felüljenek, de azért jobb a rákfenét esírájában kiirtani.

A „miskolci pánszlávok.“ Ily ezimmiel közli a „Fővárosi Lapok“ folyó hó 5-iki száma a lapunkban rég megjelent tiszolci pánszláv tüntetésről szóló tudósítást. Elképzelhető, milyen nagyot néztek Borsodvármegyében — de másutt is — különösen pedig a miskolci derék hazafiak, mikor a Tiszolezon tör.út s Miskolcra — mint ott lefolyt s onnan megírt — eseményt olvasták az ujságban.

A csizi fürdőben mozgalmas élet van. A vendégek oly nagy számmal érkeznek, hogy a fürdő felvirágzása fölött kételkedni többé nem lehet. A hozzátk küldött tudósítás szerint a vendégek száma jul. 7-ig 342.

Értesítés. A tiszai ág. ev. egyházkerület eperjesi collegiumának jogakadémiáján az 1896—97. tanévre a beiratások folyó évi szeptember 1-től 8-ig eszközöndők; az előadások pedig szeptember 9-én veszik kezdetüket. Utólagos felvételnak szeptember 9—11-ik napjain dékánai, azután pedig tanári-kari engedélylyel lehet helye. Azok az egyéves önkéntesek, a kik tényleges katonai szolgálatakat folyó évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok szeptember 1-től 15-ig tartatnak.

Szerkesztői üzenetek.

Száll az estve. Távolból. A versek jól hangzanak, de hiányzik belőlük a megkapó gondolat.

E. Z. Kéziratait alkalomszerűleg fölhasználják.

S. K. Ha még egyszer verset mer írni, kiírjuk a nevét.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Magán-hirdetések.

Henneberg-selyem esakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színes 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, esikos, koezkázott, mintázott, damasztolt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) stb. a megrendelt áru, postabér és vámmentesen a hához szállítva és mintákat posta.ordultával küd: **Henneberg G.** (es. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Szájczba ezimzett levelekre 10 kros, és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. — Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztétnek.

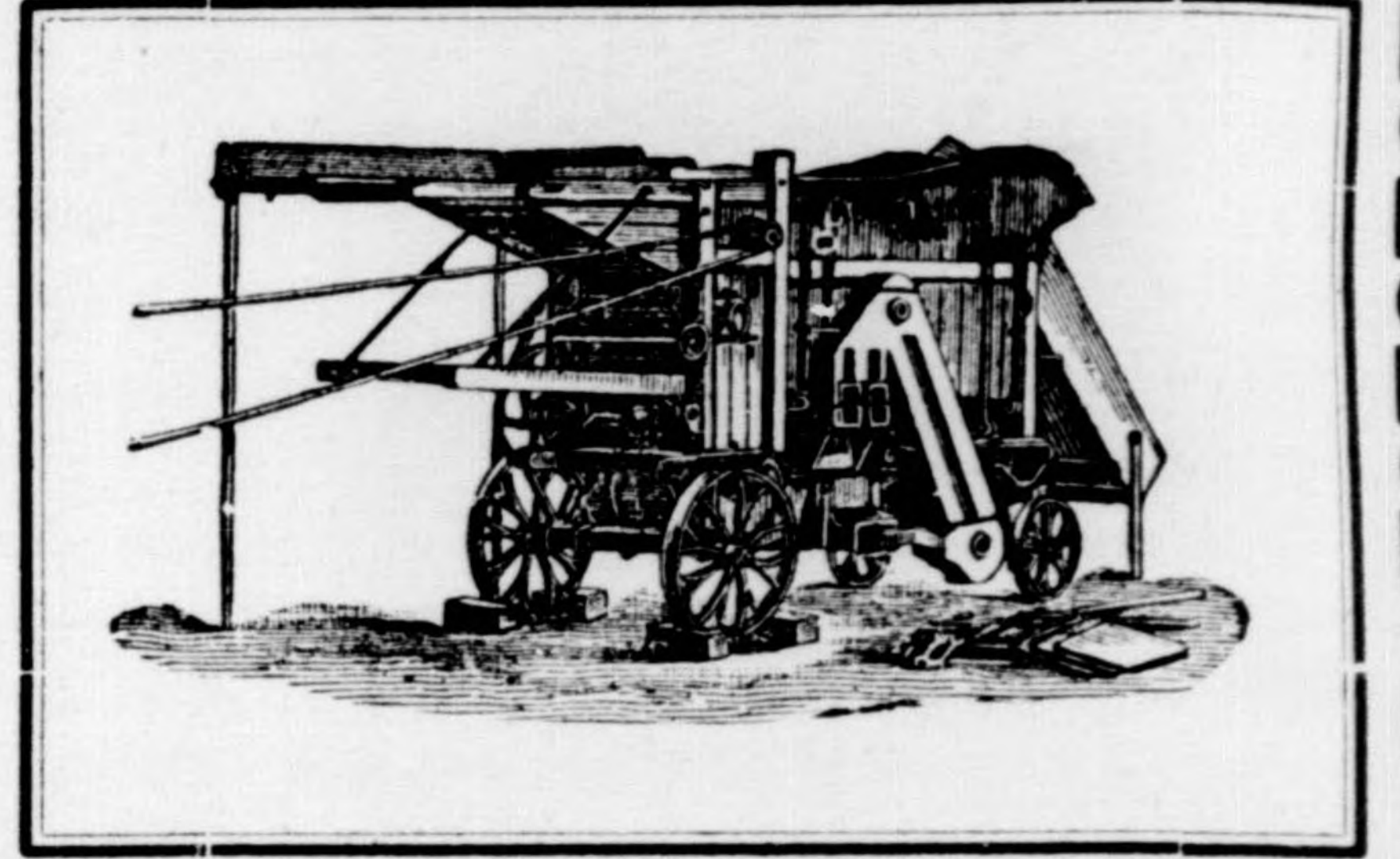
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit a **közeledő nyári idényre**, nevezetesen:

Cséplőkészletelt könnyű járással, járgány vagy gözmozdony általi hajtásra.

Kézi-cséplőgépeit, járgány-hajtásra is alkalmazva, szalmarázói készülékkel vagy a nélkül. **Baker- és magtár-rostáit**, továbbá mindenféle **szivattyúkat, gőzgepeket és gőzkazánokat. Szeszgyár-berendezéseket**, m. p. **Henze-főzők, kavaró-készülékek, maláta- és burgonya-úzókat, malomberendezéseket**, stb.



Gépgyárunk gyártmányainak jelentékeny készletet tartjuk állandóan. **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.** 5—6

Legfinomabb porosz kovács-szén.

Ifj. KOHN ADOLF

vas-, szerszám- és festék-kereskedése

RIMASZOMBAT,

Deák Ferencz-utca, Benyó-fele házban.

Singer-féle családi varrógépek 28, 30 és 32 frért.

Kátrány fedél-lemez és karbonium.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy vaskereskedésemet legújabbban teljesen új árukkal szereltem fel és nagyobbítottam meg.

Üzletemben a legkiválóbb minőségű vasárúk, gazdasági- és ipari eszközök, honyhaszerek, festék és olajok, kátrány fedél-lemezek és karbonium, legfinomabb porosz kovács-szén, Singer-féle családi varrógépek stb. legjutányosabb árban kaphatók.

Olesó és szolid áruimra tisztelettel hívom fel a nagyérdemű közönség figyelmét, s egyuttal szives pártfogását kérve, vagyok

kész szolgálja

3—3

Ifj. KOHN ADOLF.

Zománczozott lemez- és vasedény.

Hirdetmény.

A néhai **Flasko György** ur hagyatékát képező **feled-pálfalai 169 cat. hold kiterjedésű pusztai birtoka** a feledi lakházzal és nagy belsőséggel vagy a nélkül, több évi haszonbérbe kiadó. — Értekezhetni alulírott nál

Rimaszombat, 1896. június 29-én.

1—3

Marton János.

Szálloda átvétel

Alólírott tisztelettel tudatom Putnok város és vidéke, valamint az utazó és vásároló nagyérdemű közönséggel, hogy **Putnokon** mélt. **gróf Serényi Béla** ur tulajdonát képező „Vám“ vendéglőt folyó évi **julius hó 1-ső** napján átvettem, annak minden helyiségeit átalakítva, kifestve és új butorizzattal ellátva, minden kényelemnek megfelelően, — a közhasználatnak rendelkezésére adom.

Midőn ezt tudatni szerencsém van, nem mulasztom el, hogy általán ismert jó **konyhát**, valamint kitűnő **Balaton vidéki** fehér- és vörös **boraimat, Kőbányai sör** és minden más nemű **italaimat**, ugyszintén **vendégszobáimat** is a legmelegebben ne ajánljam.

Magamat Putnok város és vidékének valamint az utazó és vásároló közönség jóakaratu pártfogásába ajánlva, vagyok kiváló tisztelettel,

2—*

Tóth Pál,
vendéglős.

Eladó

Rimaszombat határában a **Konyha Géza** tulajdonát képező 17320 □ öl szántóföld a rajta lévő épülettel együtt.

Értekezhetni levélileg a tulajdonossal **Ujpest, Baross-utca 48. sz. alatt.** 2—*

Hirdetmény.

215. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti IV. ker. kir. járásbírósnak 1895-ik évi 17480. számú végzése következtében **Mayer Sándor** által képviselt **Dick József és társai** javára **Glat-ter Jakab** rimaszécsi lakos ellen, 186 frt 83 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 581 frtra becsült butorneműek, edények, üvegek, poharak, ágy- és italműtökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbírósnak 1863/1896. számú végzése folytán 183 frt 83 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi február hó 8. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 25 frt 15 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Rimaszécsen, alperes lakásán leendő eszközölsére **1896. évi július hó 13-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1896. június 22. napján.

Kovács Géza, kir. jbrósági végrehajtó.



Van szerencsém a n. é. közönséggel tiszteletteljesen tudatni, hogy **27 év óta fennálló czipészüzletemet és raktáramat** a tavaszi és nyári idényre **női-, férfi- és gyermek-**, részint saját műhelyemben fiam felügyelete alatt készült, részint előkelő **budapesti és bécsi** gyárakból beszerelt **minden fajulábbeliárukkal dúsan felszereltem**, minek folytán azon kedvező helyzetben vagyok, hogy igen tisztelt látogatóim — fokozott divatszertü igényeit is — akár kész, akár megrendelésre gyorsan előállítandó áruimmal, **legjutányosabb áron**, kielégíthetem.

Az a jó hírnév, mely üzletemhez kezdettől fogva fűződik, biztosítékot szolgálhat jövőben is a tisztelt közönségnek arra nézve, hogy szives megrendeléseinek gyors, pontos és lelkiismeretes teljesítése által teljes meglegedését fogom kiérdemelni.

Midőn a nagyérdemű közönség megtisztelő figyelmébe újabb ajánlom magamat és üzletemet, s irányomban eddig is tanusított lekötözö pártfogásáért őszinte köszönetet mondok, maradtam

Rimaszombat, 1896. június hó

kiváló tisztelettel

Özv. KOVÁCS ZSIGMONDNÉ.